

Vajta

Prijevãžã,ã•a

Jednom su se videli,jedan tren,
pogledi im zastali i to je sve,
a ljubav se je rodila kao stih
i nikad nije prestala izmedju njih.

Dosao je jedan dan i rekao njoj,
hocu da te vodim u svoj dom,
idi pitaj majku da li moãfãeã poãfãžãçã,-? />ako kaãfãeãã,ã¾e da si
mlada,ãfãžã,ã? i opet doãfãžãçã,-? />
Majko da li mogu poãfãžãçã,-? tu je dragi moj,
htela bih da idem s njim u njegov dom
prsten mi je donio i neãfãeãã,ãito joãfãeãã,ãijednu ãfãeãã,ãiarenu maramu i
jedan broãfãeãã,ãi.
Nemoj kãfãžãçã,-ã mlada si,bar godinu joãfãeãã,ãi,vrati prsten i maramu i mali
broãfãeãã,ãi,ako te voli ãfãžã,ã•ekaã dragi tvoj
onda nek te vodi u svoj dom.

Prodje jedna godina doãfãeãã,ãiao je on,
doãfãeãã,ãia da vodi dragu domu svom
al sad otac neda i strogo kaãfãeãã,ã¾e njoj
mlada si da ideãfãeãã,ãi a mlad je i dragi tvoj.

Ona nije ãfãžã,ã•ekala poãfãeãã,ãila je dragom svom,
rekla mu je vodi me u svoj dom,
ãfãeãã,ãiare je maramom suze brisala,
ljubila je prsten i na majku mislila.

I tako su ãfãeãã,ã¾iveli i ãfãeãã,ã¾ivot je bio fin,
ljubav joãfãeãã,ãi veãfãžãçã,-? postala i rodio se sin.
al joãfãeãã,ãi jedna ãfãeãã,ã¾elja u srcu ostala,
sina da joj vide njen otac i majka.

On je sina uzeo i pođao na put,
pesme mu je pevao dok je plakao i bio ljut,
a kad su ga videli otac i njena mati,
on je sina uzeo brzo kući da se vrati.

Pred kućima mnogo ljudi, u crnini sve,
sa suzom su mu rekli da nema više nje,
da teška bolest došla je u njegov dom,
ljubav mu je odnela, na putu je bio on.

Uzeo je sviralu i zasvirao na nju,
pesme o svojoj ljubavi koje nema više tu,
a ljubav se je rodila kao stih
i nikad nije prestala izmedju njih.